

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง

โครงการประมวลองค์ความรู้เรื่อง “การประเมินสถานภาพไทศึกษา : ระบบการเมืองการปกครอง”

ชื่อนักวิจัยและสถาบัน

สุภางค์ จันทวานิช

รองศาสตราจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิมลลา ศิริพงษ์

นักวิชาการอิสระ

แหล่งทุน สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

วัตถุประสงค์

ประมวลวิเคราะห์ ศึกษา ประเมินและสังเคราะห์สถานภาพไทศึกษาด้านระบบการเมืองการปกครองสำหรับการพัฒนาชุดโครงการวิจัยในอนาคต

คำถามสำหรับการวิจัย

1. คำถามเชิงระเบียบวิธีสำหรับการสำรวจสถานภาพ

- 1.1 มีผลการศึกษาค้นคว้าชิ้นสำคัญอะไรบ้างเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองของชนชาติไท
- 1.2 กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษาของผลงานเหล่านั้นเป็นอย่างไร
- 1.3 นักคิดนักวิจัยเรื่องระบบการเมืองการปกครองของชนชาติไทมีการรวมตัวเป็นเครือข่ายและติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้กันหรือไม่อย่างไร

2. คำถามเชิงเนื้อหาสำหรับการประมวลและประเมินองค์ความรู้

- 2.1 ระบบการเมืองการปกครองของชนชาติไทมีลักษณะอย่างไร มีลักษณะร่วมหรือต่างกันระหว่างกลุ่มชาวไทแต่ละกลุ่มอย่างไร
- 2.2 มีข้อมูลใดบ้างเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองของชนชาติไทที่ยังขาดการศึกษาค้นคว้า

วิธีการวิจัย

มีวิธีการ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การประมวลองค์ความรู้

1.1 แสวงหาและเก็บรวบรวมผลงานการศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองที่เขียนเป็นภาษาไทย อังกฤษ ฝรั่งเศส และภาษาอื่น ๆ จากห้องสมุดสถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ห้องสมุดสยามสมาคม, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ห้องสมุดของศูนย์วิจัยทางมานุษยวิทยาว่าด้วยจีนตอนใต้และคาบสมุทรอินโดจีน ศูนย์วิจัยแห่งชาติฝรั่งเศส และจากห้องสมุดส่วนตัวของ ศาสตราจารย์ Georges Condominas, ศาสตราจารย์ Jacques Lemoine, ศาสตราจารย์ จักรทิพย์ นาดสุภา, รองศาสตราจารย์ เจียแนจอง และอาจารย์ ดร. อานันท์ กาญจนพันธุ์ ตลอดจนห้องสมุดส่วนตัวของผู้วิจัยทั้งสอง

1.2 จำแนกประเภทของเอกสารที่รวบรวมมาได้ คัดเลือกกลั่นกรองเหลือ 78 ชิ้น จัดหมวดหมู่เอกสารดังกล่าวโดยจำแนกตามเนื้อหาว่าด้วยระบบการเมืองการปกครองของชาวไทอาหม, ไทใหญ่, ไทลื้อ, ลาว และไทดำ-ไทขาว และจำแนกตามกลุ่มนักวิจัยเป็นนักวิจัยต่างประเทศ (อังกฤษ, ฝรั่งเศส, จีน) นักวิจัยไทยและนักวิจัยไทท้องถิ่น (ทั้ง 5 กลุ่มไท) และจำแนกตามภาษาของเอกสารเป็นเอกสารภาษาไทย, อังกฤษ, ฝรั่งเศส และจีน

2. การประเมินสถานภาพองค์ความรู้

2.1 คัดเลือกผลงานและวิเคราะห์ ทำการคัดเลือกผลงานที่มีเนื้อหาว่าด้วยระบบการเมืองการปกครองไทยโดยตรงได้ 40 ชิ้น เกณฑ์ในการคัดเลือกและประเมินวิเคราะห์ผลงานคือ

(1) ความสอดคล้อง (relevance) และความตรง (validity) ต่อการตอบประเด็นปัญหาหลักเชิงเนื้อหาของการวิจัย

(2) กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษามีความหนักแน่นเชื่อถือได้

(3) มีความลุ่มลึกในการวิเคราะห์ตีความข้อมูล

(4) มีข้อค้นพบที่เป็นสาระสำคัญ

2.2 เปรียบเทียบผลงาน เปรียบเทียบกรอบคิด, แนวทางศึกษาและวิธีการศึกษาของผลงานของนักวิชาการ 3 กลุ่มคือ นักวิชาการต่างประเทศ นักวิชาการไทย และนักวิชาการไทท้องถิ่น และเปรียบเทียบแนวคิดและวิธีการศึกษาระบบการเมืองการปกครองของไทอาหม, ไทใหญ่, ไทลื้อ, ลาว และไทดำ-ไทขาว

2.3 ประเมินกระบวนการทัศน์โดยรวม ประเมินคุณค่าของงานและประเด็นสำคัญที่กำลังแสวงหาคำตอบ

3. สังเคราะห์ สรุปผล จัดระเบียบองค์ความรู้ใหม่และเสนอโจทย์เพื่อการวิจัยในอนาคต

ระยะเวลาศึกษา

1 ปี (1 มิถุนายน 2540 - 31 พฤษภาคม 2541)

ผลการวิจัย

การประมวลองค์ความรู้ องค์ความรู้ระบบการเมืองการปกครองเกี่ยวกับชนชาติไท 5 กลุ่ม ได้แก่ ไทอาหม ไทใหญ่ ไทลื้อ ลาวและไทดำ-ไทขาว ได้จากเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนี้ รวมทั้งสิ้น 78 ชิ้น ประกอบด้วยหนังสือหรือรายงานวิจัย บทความและเอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ เมื่อประเมินผลและคัดเลือกผลงานตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้แล้ว เหลือผลงานที่ผ่านการคัดเลือก 40 ชิ้น ผลงานส่วนที่เหลือเป็นการให้ข้อมูลทั่วไป หรือมีข้อมูลที่คลุมเครือเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองจึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาสังเคราะห์ ผลงาน 40 ชิ้นที่คัดเลือกได้มีรายละเอียดดังตารางข้างล่างนี้ เป็นผลงานภาษาไทย 15 ชิ้น ภาษาอังกฤษ 16 ชิ้น ภาษาฝรั่งเศส 8 ชิ้น ภาษาจีน 1 ชิ้น เมื่อจำแนกตามสัญชาติของผู้ศึกษาพบว่าเป็นผลงานของนักวิจัยต่างประเทศ 22 ชิ้น นักวิจัยไทย 10 ชิ้น และนักวิจัยไทท้องถิ่น 8 ชิ้น และเมื่อจำแนกตามกลุ่มชนชาติไท ได้พบว่าเป็นผลงานเกี่ยวกับระบบการเมืองการปกครองของไทอาหม 8 ชิ้น ไทใหญ่ 8 ชิ้น ไทลื้อ 7 ชิ้น ลาว 6 ชิ้น และไทดำ-ไทขาว 6 ชิ้น และผลงานที่ศึกษาคนไทยหลายกลุ่ม 5 ชิ้น

ผลงานเกี่ยวกับกลุ่มไทอาหมและไทลื้อมีความครอบคลุมและความสมบูรณ์มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ตารางผลการประมวลองค์ความรู้

กลุ่มไท	ภาษา				นักวิชาการ		
	อังกฤษ	ฝรั่งเศส	ไทย	จีน	ต่างประเทศ	ไทย	ไทท้องถิ่น
ไทอาหม	5	-	3	-	1	3	4
ไทใหญ่	5	-	3	-	5	1	2
ไทลื้อ	2	-	4	1	5	2	-
ลาว	1	3	2	-	4	1	1
ไทดำ-ไทขาว	1	2	3	-	3	2	1
ไทหลายกลุ่ม	2	3	-	-	4	1	-
รวม	16	8	15	1	22	10	8

การประเมินสถานภาพ

ผลงานศึกษาวิจัยที่คัดเลือกได้ 40 ชิ้น เมื่อประเมินด้วยเกณฑ์ 4 ประการข้างต้น โดยประเมินเป็นระดับดีมาก ดี และปานกลาง ได้พบว่า มีงานที่มีความสอดคล้องและความตรงต่อการตอบประเด็นปัญหาหลักดีมาก 21 ชิ้น ดี 14 ชิ้น และปานกลาง 5 ชิ้น ใช้กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษาที่หนักแน่นเชื่อถือได้มีงานในระดับดีมาก 15 ชิ้น ดี 19 ชิ้น และปานกลาง 6 ชิ้น สำหรับความลุ่มลึกในการวิเคราะห์ตีความอยู่ในระดับดีมาก 15 ชิ้น ดี 13 ชิ้น ปานกลาง 12 ชิ้น ข้อค้นพบที่เป็นสาระสำคัญว่าด้วยระบบการเมืองการปกครองมีงานที่ประเมินในระดับดีมาก 18 ชิ้น ดี 16 ชิ้น และปานกลาง 6 ชิ้น จากงานเหล่านี้งานที่

ประเมินจากเกณฑ์ทุกด้านแล้วอยู่ในระดับดีมาก 6 ชิ้น เป็นงานของนักวิชาการต่างประเทศ 3 ชิ้น และนักวิชาการไทย 3 ชิ้น

เกณฑ์ ระดับ	ตอบปัญหา	กรอบแนวคิด และวิจัยศึกษา	วิเคราะห์ลึก	ข้อค้นพบ สำคัญ
ดีมาก	21	15	15	18
ดี	14	19	13	16
ปานกลาง	5	6	12	6
รวม	40	40	40	40

การเปรียบเทียบผลงาน

นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องระบบการเมืองการปกครองใช้กรอบแนวคิดและวิธีการทำงานต่างกันไป *นักวิชาการต่างประเทศ* ส่วนใหญ่เป็นชาวตะวันตกนับเป็นกลุ่มบุกเบิกเริ่มศึกษาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 โดยมีวัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นตัวชี้นำ จำกัดความสนใจอยู่กับเรื่องภูมิศาสตร์ ทรัพยากร กลุ่มอำนาจ ชนิตพันธุ์ต่าง ๆ และปัญหาการเมืองภายใน นักค้นคว้าเหล่านี้จะลงเก็บข้อมูลและสำรวจในพื้นที่โดยตรง *นักวิชาการไทย* มีแรงจูงใจทั้งในเชิงวิชาการและในเชิงความสนใจคนที่เป็นพี่น้องร่วมชนชาติเดียวกัน นักค้นคว้ารุ่นเก่าจะบันทึกการเดินทางส่วนรุ่นต่อมาจะแยกความสนใจเป็นสองแนว แนวแรกศึกษาระบบการเมืองของไทยแต่ละกลุ่มเพื่อเชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน แนวที่สองมุ่งวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของระบบการเมืองไทยกับระบบการเมืองของรัฐอื่น ๆ ส่วน *นักวิชาการไทย* ที่องค์เงินเพิ่งเริ่มต้นตัวศึกษาค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับกลุ่มของตน โดยการรวบรวมเอกสารพื้นเมืองซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญ นักวิชาการทั้งสามกลุ่มสามารถตอบคำถามหลักได้ว่าระบบการเมืองการปกครองไทยมีลักษณะอย่างไร

การประเมินกระบวนการทัศน์โดยรวม

ผลงานทั้ง 40 ชิ้น มีคุณค่าในการสร้างองค์ความรู้ว่าด้วยระบบการเมืองการปกครองของชนชาติไทย สามารถตอบคำถามการวิจัยได้ ด้วยการใชกรอบแนวคิดและวิธีการศึกษาที่ต่างกันไปในแต่ละกลุ่ม นักวิชาการในด้านนี้มีเครือข่ายการศึกษาค้นคว้าน้อยเครือข่าย ในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 จะเป็นเครือข่ายของนักวิชาการตะวันตกที่เป็นจักรวรรดินิยมได้แก่ เครือข่ายนักวิชาการกลุ่มอังกฤษและเครือข่ายกลุ่มฝรั่งเศส ต่อมาในทศวรรษที่ 1960 - 70 เริ่มมีเครือข่ายของนักวิชาการตะวันตกที่ทำงานร่วมกับนักวิชาการไทยท้องถิ่น โดยฝ่ายหลังเป็นผู้ช่วยและผู้เก็บข้อมูลในภาษาไทยท้องถิ่น ในส่วนของนักวิชาการไทยแต่เดิมเป็นการศึกษาค้นคว้าตามความสนใจเป็นรายบุคคลเพิ่งเริ่มมีการรวมตัวเป็นเครือข่ายในทศวรรษ 1990 นี้เอง เครือข่ายของนักวิชาการตะวันตกกับนักวิชาการไทยไม่สู้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันมากนัก จนกระทั่งทศวรรษ 1990 เช่นกัน นักวิชาการตะวันตกเป็นกลุ่มที่มีผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติมากที่สุด นักวิชาการไทยมีผลงานตีพิมพ์ระดับชาติ ส่วนนักวิชาการไทยท้องถิ่นมักไม่มีผลงานตีพิมพ์เพราะมีบทบาทเป็นเพียงผู้ช่วยในอดีตและมีข้อจำกัดด้านภาษา

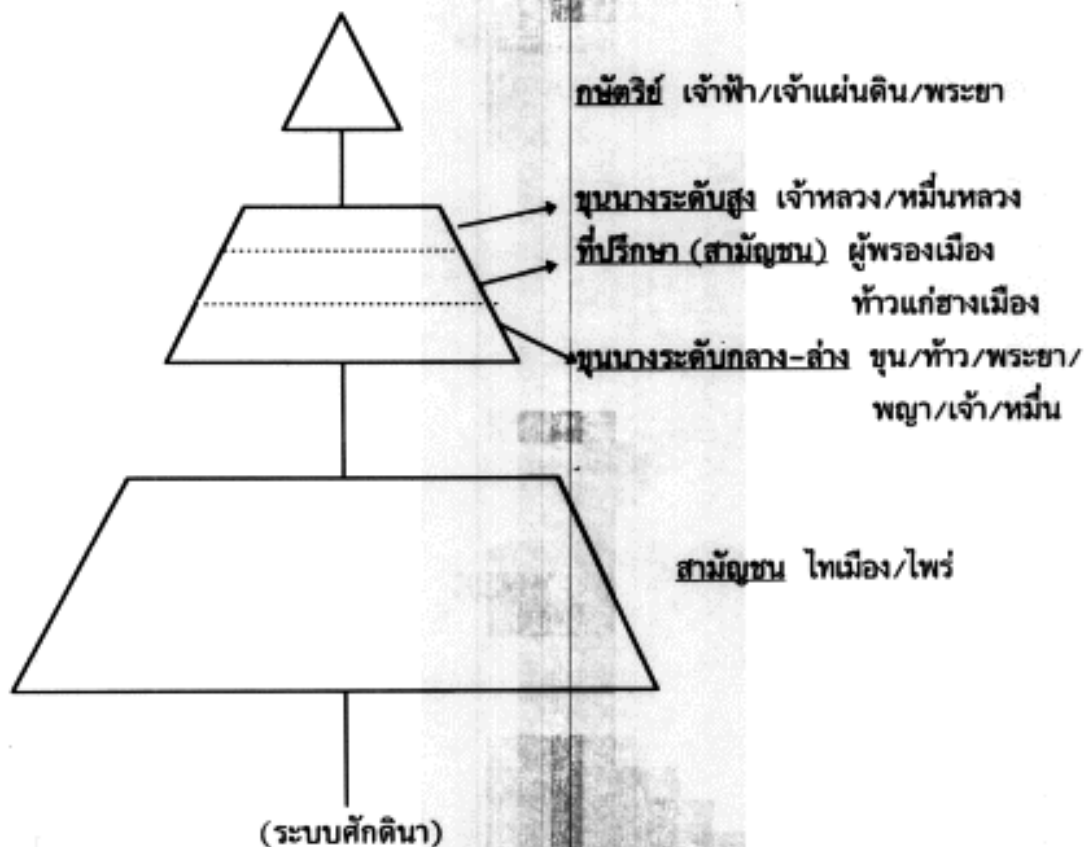
สรุปผลและจัดองค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ที่จัดรูปใหม่ประกอบด้วยเรื่องรูปแบบการปกครอง โครงสร้างระบบบริหาร
ชั้นทางสังคม ระบบศักดินา และวิวัฒนาการของรัฐไทย

รูปแบบการปกครอง ชนชาติไททั้ง 5 กลุ่มมีรูปแบบการปกครองเป็นบ้าน-เมือง มาตั้งแต่
เดิมนับแต่คริสต์ศตวรรษที่ 6 โดยหลายบ้านรวมกันเป็นเมือง ส่วนการพัฒนาขึ้นเป็น
อาณาจักรมาปรากฏชัดเจนในคริสต์ศตวรรษที่ 9 - 13 การปกครองแบบบ้าน-เมืองเป็นการ
ปกครองของกลุ่มชนชาติไท ชื่อที่ใช้เรียกผู้นำกลุ่มต่างกันไปในกลุ่มไทแต่ละกลุ่ม แต่พื้นที่ที่
ปกครองเรียกว่าเมืองเหมือนกันหมด กลุ่มไทอาหม ไทใหญ่ ไทลื้อ และลาว พัฒนาการปก
ครองถึงระดับตั้งอาณาจักรที่มีศูนย์กลางการปกครองที่เมืองหลวง แต่กลุ่มไทดำ-ไทขาว
พัฒนาการปกครองถึงระดับเมืองเท่านั้น โดยอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรอื่น ๆ

โครงสร้างระบบบริหาร ในเกือบทุกรัฐไทย (ยกเว้นไทดำ - ไทขาว) จะประกอบด้วยผู้
ปกครองที่มีสถานะเป็น "เจ้า" อาทิ เจ้าฟ้า (อาหม, ไทใหญ่) เจ้าแผ่นดิน (ลื้อ) และพระยา
(ลาว) ซึ่งรวมถึงขุนนางระดับสูงที่ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าอีกจำนวนหนึ่งด้วยกับผู้ครองที่กำหนด
ให้ผู้ดำรงตำแหน่งเป็นสามัญชน อาทิ ตำแหน่งผู้พรองเมือง (อาหม) หรือท้าวแก้วเมือง (ไท
ลื้อ) สิ่งที่น่าสนใจก็คือ การใช้อำนาจของผู้ปกครองสองกลุ่มนี้ กำหนดไว้ให้มีการคานดุลย์กัน
อย่างชัดเจนและจริงใจ

โครงสร้างระบบบริหารและโครงสร้างชนชั้นทางสังคม

ชั้นทางสังคม แบ่งได้เป็น 2 ชั้นใหญ่ คือ ผู้ปกครองซึ่งเรียกตำแหน่งในชื่อหลากหลาย ได้แก่ **ขุน ท้าว พระยา พญา เจ้า ฯลฯ** และผู้ถูกปกครองชื่อเรียกว่า **ไทเมือง ไพร** ในการปกครองระดับเมือง ขนชั้นผู้ปกครองและชนชั้นผู้ถูกปกครองได้รับสิทธิในการทำประโยชน์ในที่ดิน แต่ในระดับอาณาจักรชนชั้นผู้ปกครองเป็นผู้ได้รับสิทธิและชนชั้นผู้ถูกปกครองเป็นผู้ผลิตในแต่ละกลุ่มก็จะมีชนชั้นอีกชั้นหนึ่งเรียกว่า **ข้าหรือข้อยหรือป้าหรือบ่าว** เป็นผู้รับใช้ มักเป็นเชลยหรือผู้ที่ถูกปกครองโดยกลุ่มไทที่มีชัยชนะเหนือ คนเหล่านี้เป็นชนเผ่าดั้งเดิมที่พูดภาษาตระกูลมอญ-เขมร

ระบบศักดินาและการจัดการเรื่องที่ดิน ชนชาติไททุกกลุ่มมีระบบศักดินาแบบดั้งเดิมเป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่ดินและกำหนดสิทธิอำนาจและหน้าที่ของคนในสังคม ผู้นำรัฐถือเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมด แต่จัดสรรให้ข้าราชการได้รับศักดินาเพื่อเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ข้าราชการและประชาชนได้รับสิทธิเหนือที่ดินลดหลั่นกันไปตามตำแหน่ง มีการหมุนเวียนที่ดินที่จะทำประโยชน์ไม่ให้มีการผูกขาดได้ และมีการจัดสรรที่ดินส่วนหนึ่งเป็นของกลางเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและผู้ด้อยโอกาส โดยประชาชนจะช่วยกันออกแรงผลิต จนกระทั่งมีการเรียกระบบนี้ว่า **ระบบคอมมูนิสต์แบบศักดินา**

การก่อรูปของรัฐไท รัฐไทที่เกิดขึ้นในระยะแรก ๆ คือศตวรรษที่ 6 - 7 เป็นรัฐที่เราไม่มีข้อมูลชัดเจนเกี่ยวกับรูปแบบการปกครอง (มี) เป็นการเลื่อนสถานะจากผู้นำชุมชนระดับเมือง (chiefdom) ที่ขยายอาณาเขตการปกครองไปยังเมืองอื่น ๆ จนเกิดอาณาจักร (Kingdom) ได้ ด้วยความสามารถเฉพาะตัวของผู้นำบางคน แต่ความเป็นอาณาจักรมีลักษณะคลุมเครือ และต่อมารัฐเหล่านี้ก็เสื่อมสลายกลับเป็นเมืองเช่นเดิมเกิดรัฐไทอื่นขึ้นแทนที่ รัฐไทที่เป็นอาณาจักรชัดเจนในศตวรรษที่ 13 ได้แก่ **อาณาจักรอหัม อาณาจักรมวหลวง (ไทใหญ่) อาณาจักรสิบสองปันนา (ไทลื้อ) และอาณาจักรล้านช้าง (ลาว)** ซึ่งทยอยล่มสลายไปจนท้ายสุดถึงปลายศตวรรษที่ 19 ในยุคอาณานิคม ส่วน**อาณาจักรสิบสองจุไทย**ของชาวไทดำ-ไทขาวเป็นการรวมกลุ่มเมืองหรือจำนวน 12 - 16 แห่งเข้าด้วยกันโดยมิได้มีเมืองใดเป็นเมืองหลวงและไม่มีผู้นำเป็นกษัตริย์ จึงจัดว่าเป็นอาณาจักรในรูปของสหพันธรัฐ (Federation) มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะว่าด้วยใจทวิวิจัยใหม่สำหรับการค้นคว้าในอนาคต ผู้วิจัยใคร่เสนอให้มีการค้นคว้าในเรื่องความรู้ว่าด้วยระบบกฎหมายและกฎหมายสำคัญ ระบบการปกครองของกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมและปฏิสัมพันธ์ต่อระบบการปกครองของไทย ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและเมืองกับศูนย์กลางอำนาจการปกครอง การค้นคว้าเพื่อกำหนดระยะเวลาในประวัติศาสตร์ของพัฒนาการของรัฐไทต่าง ๆ และการบริหารจัดการที่ดินส่วนกลางเพื่อใช้ประโยชน์ส่วนรวมและเพื่อเป็นสวัสดิการให้ผู้ด้อยโอกาส

ข้อเสนอแนะว่าด้วยยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัย (1) ควรให้มีการค้นคว้าศึกษาโดยทำงานในรูปเครือข่ายมากขึ้น และพัฒนาเป็นชุดโครงการวิจัยเพื่อให้มีการติดต่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและทำงานเป็นกระบวนมากกว่าต่างคนต่างทำ (2) ควรเน้นการมีกรอบแนวคิดที่ชัดเจนขึ้น

และมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ลึกซึ้งขึ้นในการศึกษาวิจัยในอนาคต และควรสนับสนุนให้นักวิชาการไทยและไทท้องถิ่นได้ทำงานโดยมีทักษะเชิงระเบียบวิธีดีขึ้นและมีผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ และ (3) ควรสนับสนุนให้มีการนำข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับระบบการปกครองของชนชาติไทในอดีตมาเผยแพร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการต่างประเทศได้ใช้ประโยชน์

Executive Summary

Research Project State of Knowledge on Political Systems of the Tai

Researchers

Supang Chantavanich

Associate Professor, Department of Sociology and Anthropology

Faculty of Political Science, Chulalongkorn University

Vimala Siripongse

Freelance researcher

Source of Fund

Thailand Research Fund

Objectives

To collect, analyze, interpret and synthesize the body of knowledge on Tai political systems for the development of future research programs.

Research questions :

The following five research questions were set

- (1) What are existing significant research studies on the Tai political system?
- (2) What are the conceptual and methodological approaches used by researchers?
- (3) Who are in the networks of scholars in various countries working on this topic, their interest and inter-communication?
- (4) What are the characteristics of Tai political systems?
Are there any similarities and differences in the systems between various Tai groups?
- (5) How comprehensive is the researcher with regards to reconstruction of knowledge on the Tai political system. Which areas have been efficiently covered and which need further study?

Methodology

Three steps are used

1. Collection of information

1.1 Research reports, studies and papers on Tai political systems written in Thai, English, French and other languages from libraries of the Institute of Thai Studies, Chulalongkorn University; Thammasat University, Siam Society, Sri Nakariniwirot University, Chiangmai University, the library of the Centre d' Anthropologie de la Chine du Sud et de la Pininsule Indochinoise, Centre National de la Recherche Scientifique in Paris and the private collections of Georges Condominas, Jacques Lemoine, Chatthip Natsupa, Anan Kanchanaphan, Xia Yan-chong, Rattanaorn Setakul and other researchers' collections were compiled. The total number of works is 78.

1.2 The 78 collected documents were classified according to :
(1) their ethnic groups into 5 groups namely, documents on the political system of the Ahom, of the Shan, the Lue, the Lao and the Black and White Tai (2) their language sources (Thai, English, French and Chinese) and (3) nationality of researchers (western, Thai and Local Tai scholars).

2. Assessment of the state-of-the-art

2.1 Major pieces of work were assessed, screened and analyzed. Four criteria were set for the screening process :

(1) relevance and content validity of the research work in terms of political systems.

(2) soundness of concepts and methodology used in the work

(3) depth of data analysis

(4) significance of findings

40 pieces of work out of 78 were selected by such criteria.

2.2 Selected works were compared with regard to their conceptual and methodological approaches used by nationality of scholars and by ethnic Tai groups.

2.3 Assess The overall paradigm of those work was reconstructed, while appraisal of their relevance and significance to the research questions was made so that the missing information can be identified.

3. Discussion and reconstruction of the knowledge, and recommendations for future studies.

Duration of Research 1 year (1 June 1977 - 31 May 1998)

Research Findings

(1) Collection of information

There are 78 pieces of research works conducted between 1820 and 1997 on the political systems of the Ahom, the Shan, the Lue, the Lao and the Black Tai White Tai groups. The works are in bookform, published articles and unpublished research papers. 40 pieces of work have been selected using the 4 criteria. The rest of the work are found to be too general and too vague for the purpose of synthesizing the findings. Among selected pieces of work, 15 are in Thai, 16 in English, 8 in French and 1 in Chinese. When classified by nationality of researchers, 20 belong to foreign scholars, 20 to Thais and 8 to local Tai scholars. Altogether, 8 pieces contribute to the knowledge about the political system of the Ahom, 8 pieces about the Shan, 7 about the Lue, 6 about the Lao, 6 about the black Tai and white Tai and 5 about diverse Tai groups as shown in Table 1. The works on the Ahom and the Lue are the most complete and comprehensive.

Table 1 Document Classification

Tai	Languages of Publication				Reseachers' Nationality		
	English	French	Thai	Chinese	Foreign	Thai	Local Tai
Ahom	5	-	3	-	1	3	4
Shan	5	-	3	-	5	1	2
Lue	2	-	4	1	5	2	-
Lao	1	3	2	-	4	1	1
Black Tai - White Tai	1	2	3	-	3	2	1
Diverse tai groups	2	3	-	-	4	1	-
Total	16	8	15	1	22	10	8

Assessment of the state-of-the-art All the work assessed by the 4 criteria are ranked into very significant, significant, and moderately significant levels. It was found that there are 21 pieces assessed to be very significant in their relevance and validity to the research questions, 14 are significant, and 5 are moderately relevant. With regards to the soundness of conceptual and methodological approaches, 15 are very significant, 19 significant, and 6 moderately significant, there are 15 pieces which are very significant in their analysis, 13 are significant and 12 moderately significant. Finally, 18 pieces are very significant in terms of their findings, 16 pieces are significant, and 6 pieces are moderately significant. Overall, 6 pieces of work are assessed as very

significant by the four criteria. These works belong to Western scholars (3 pieces) and Thai scholars (3 pieces).

The following scale of assessment is shown in Table 2.

Table 2 Document assessment

criteria level	No. of Research with relevance to research question	No. of Research with soundness of concepts and methods	No. of Research with depth of analysis	No. of Research with significance of findings
very significant	21	15	15	18
significant	14	19	13	16
moderately	5	6	12	6
total	40	40	40	40

(2) Comparison of Selected works

Different frameworks and approaches were used by researchers in Tai Studies, *Foreign researchers*, mainly Westerners, were pioneers who started the exploration of political systems at the end of the 19th century with political motivation. They usually focused their interest in geography, natural resources, power groups, ethnicity and problems arising from internal politics; using the method of direct investigations in the field. *Thai researchers*, on the other hand, were motivated partly by academic interests and partly by curiosity about people who are of the same ethnic group. Former Thai researchers usually recorded information from their short field trips. More recent researchers can be divided into two streams: one analyzing the Tai political systems in order to link the past and the present; the other seeking the possible inter-relationships between the Tai political systems and those of other neighboring states. *Local Tai researchers*, the last group to start their search, contributed mainly through collecting and editing local materials which were scarce and thus very valuable.

(3) Assessment of overall paradigm the 40 pieces of work are valuable in contributing to the body of knowledge on the Tai political systems. By using different frameworks and different methodological approaches, they can answer the research questions. It was found that there were few networks of scholars studying on this topic. Early networks in the late 19th century were those of English and French scholars who came with expeditions but worked separately in English or French language groupings. During 1960 - 1970, Western scholars started to cooperate with local Tai researchers,

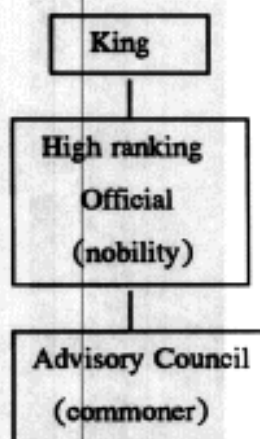
having the latter as their assistants and informants. It was only in the 1990s that Thai scholars created a loosely-structured network among themselves, after many decades of individual work with no organized planning. In the same decade, Western scholars and Thai scholars started to interact and communicate with one another. With regards to communication and publication, Western scholars have the highest number of published work at the international level; Thai scholars usually have their work published locally; and the local Tai researchers rarely have publications due to their former subordinate role and to language barriers.

Summary and Reconstruction of Knowledge

The knowledge about the Tai political systems can be reconstructed as followed :

The Ban-Muang Pattern of government. Since the 6th Century the five Tai groups seemed to have a common pattern of government in the village (*Ban*) and the town (*Muang*) type. A group of *bans* constituted into a *muang*. The emergence of Tai's *Anachak* (kingdom) did not take place until the 6th or 8th Century. The *Ban-Muang pattern of government* is typically Tai. The same system of *Muang* was used with different titles. While the Ahom, Shan, Lue and Lao had developed their polity to the level of *anachak* with a *muang luang* as the capital of the kingdom; the black Tai - white Tai have never gone beyond the *muang* administration as they have always been under the sovereignty of neighbouring states.

Structure of Administration with the exception of the black Tai - white Tai, other groups called their leaders kings with different titles such as *Chao Fa* (Ahom), *Sao Fa* (Shan), *Chao Phandin* (Lue) and *Phana* or *Phra Chao* (Lao). In the 12th century, there were hierarchies in the royal administration at its highest level as in the following chart.

Under the king, the Tai administrators had 2 - 3 high ranking officials, in charge of our all administration. Next, there was an advisory council to the king comprised of 3 - 4 advisors. The positions of advisor was preserved for a non royal person. The prohibition of a member of the royal family or the nobility becoming an advisor can be seen as a balancing mechanism in the administration.

Social Stratification Two major social classes existed : the royal family and the nobility on one hand and the people on the other. The Royal family and noblemen were called *Khun, Thao, Phraya, Phana* or *Chao*, the commoners were called *Thai Muang* (Lue), *Paik* (Ahom), *Pai* (Black tai-White tai), *Pai* (Lao). At the *muang* administration, both the nobility and commoners were entitled to the use of land. But at the *anachak* level, only nobility had the right to land use and the commoners served as labours. There was also an inferior class of the servants called *kha* or *khoi* or *pua* or *bao*. Prisoners of wars or those conquered by the Tais belonged to this class. They were usually indigenous Mon-Khmer speaking groups.

Traditional feudalism (Sakdina) and land management All Tai groups had a traditional system of feudalism which determined their land allocations and the rights and obligations of each person. The king possessed all the land in the kingdom but distributed it to his administrators and people according to their rank and title. The land which would be used for agricultural production had to be rotated among users to prevent land monopoly. A piece of communal land would be preserved for collective benefit/usage and for the sake of disadvantaged people with the labour sharing from the community. Such a system has been called as a feudalistic communism by some scholars.

Formation of Tai State We have no information about the political systems of early Tai states (which emerged in the 6th - 7th century apart from apart from the *ban* and *muang* administration. There might have been a shift from a chiefdom into a kingdom when some chiefs were more powerful than other chiefs. However, the quality of the kingdom is vague. Later, those kingdoms might fall back to chiefdom states again and other muangs might emerge as a new kingdom. Distinct Tai kingdoms during the 12th century were *Anachak Ahom*, *Anachak Mao Luong (Shan)*, *Anachak Sipsong Panna* (Lue), and *Anachak Lan Chang* (Lao). They declined at different times. *Anachak Sipsong Chu Thai* of the black Tai - white Tai had a different quality since it was a grouping or consolidation of 12 - 16 muang with no centralized power, no capital and no king. It was thus a federation type political system rather than a kingdom.

Recommendations

On future research areas

It was recommended that future research on Tai political systems should include the following topics : (1) the legal systems and major laws of the Tais, (2) political systems of indigenous groups and their interrelationships with the Tais, (3) the linkages between the *Ban*/ the *muang* with the *muang luang* (capital) or the center of power and the development of the monarchy institution, (4) the dating of Tai kingdoms and the development of Tai states in the course of history, and (5) the administration and management of communal land for collective usage and for the disadvantaged people among the Tais.

On strategy to support and use research work

(1) Priority should be given to research programs on Tai political systems which enable researchers to interact and communicate in networks through email, conference, journal etc.) and get more organized in their planning of research areas; (2) scholars in Tai studies should be improved in their conceptual and methodological approaches and their analytical skills especially Thai and local Tai scholars so that they can publish their work internationally, (3) significant findings about the Tai political systems should be disseminated to relevant Thai governmental offices (e.g. Ministry of Interior and Ministry of Foreign Affairs) for possible application of usage.